

Ma jättan sinno Holesse,
Keif, mis sa annud minnuse,
Mo Jhho, ja mo Hingekest,
Mis lunnastasi Pattedest;

Meid hoia sinna Jesuke,
Ja keif, mis waia minnuse,
Se tulge sinno heldest Räest,
Kui ma sind pallun Süddamest.

Meil anna ka üks Meel ja Nou
Gull' Jesus ikka anda Au,
Ja murretseda Hinge eest,
Se sadab Rasso iggawest.

Et saaksime se Seltsisse,
Kus pühha, pühha laulakse,
Ja Jesust näwad lõpmatta,
Keif Inglid, õnsad Hinged ka.

Wäetima Lapse Palwe.

Kül palju kurja nähha saab.
Mo lapse silm, kül himmostab.
Mo südda pea kurja:
Mind, helde Jummal, õppeta,
Keif kurjad kornbed wihtama,
Et ma ei lähhe nurja!

Sõmaaja Palwe.

Sind, armas Jummal, tännan ma;
Mis mulle tarwis, annad sa,
Kül sömist, jomist, riidtet ka:
So õnnistus meid toitab.
Sa põllo wijsad kaswatad,
Kui surwe, tuuled lähwitad,
Ja wihma maale lakkitad,
Ja päike meil' paistab.